

اثنا عشر رسالة

[88] احجار را بكار و قول سلمان رضى ا [تعالى عنه نهانا رسول ا [صلى ا [عليه وآله وسلم ان نستنجي باقل من ثلثة احجار و مراد از ابكار آنست كه در حال استعمال بكر باشد پس مستعمل مادام كه تطهير نيافته باشد و بعد از تطهير خشك نشده باشد مجزي نيست چه در اين استعمال بكارت ندارد مسألة اصحاب رضى ا [تعالى عنهم در جواز توزيع احجار ثلثة بر اجزا او محل بر دو قول اختلاف كرده اند جمعى كه بظاهر احاديث عمل ميكنند ميگويند استيعاب تمامى محل بهر يك از احجار ثلثة واجبست و توزيع كافى نيست و جمعى ديكر تدقيق نظر كرده ميگويند غرض شارع از استجمار نيست الا زوال عين خبث پس اكر استعمال بر سبيل توزيع مزيل عين باشد مجزى خواهد بود چه ازاله خبثيت و امثال امر و مصداق ثلث مسحات متحقق ميشود و ابن قول اقوى و قول اول احوطست و علامه در نهايه استشكال كرده است مسألة اكر احجار ثلثة ازاله عين نجاست نكند استعمال سنكى ديكر تا بحدى كه عين زایل شود واجبست اجماعاً مسألة هر گاه بادن ثلثة عين نجاست زایل شود آنچه بعد از ان بجهة اكمال نصاب ثلثة مستعمل شود طاهر خواهد بود و اشبه آنست كه استعمال آن در
